

CONFIDENTIAL

on **Waterbury** and

Blad

23 August

voor den Partigangiers-gorloos zeer geschikt terrein, naar te hopen, en intusschen met de hoofdmagt der insurgentes in Kastilië te strijden.

Het blijkt uit een nader bericht, dat de vaartuigen, die op de
Ingelsche Dierkrye een Spaansche oorlogschip in handen vielen, door
een velleitende kragt niet werden verleid. De kommandant van ge-
noemd schip vond namelijk goed, al fransende, de Vlag van
Koning Karel III te hoesten, en welk deed om de de-
votie, die de zaak van zijn vader zijn toegedaan, aan zijn beo-
te loktes. Naauwelijks had een honderdtal aan deze vreesdang
gedaan, of men wistte het nuchter af en tekenen van bevallen.

Het vroeger vermeld dactyl, dat op den 25den dezer door den
generaal Rodil werd uitgevaardigd, doch thans voor 't eerst publiek
is bekend geworden, kan in den volstrektsten zin eene bloedwet
worden genoemd. Niet alleen dachtge verbandhouding of mede-
werking, maar zelfs de geringste gemeenschap met de rebellen
wordt met de doodstraf bedruid, en bloedverwanten tot in den
tweeden graad worden op straffe van verbanning als het konink-
rijk, voor haare betrekkingen verantwoordelijk geacht.

Heden (19 Augustus) Waren de Londen genoteerd: 5 pCt. 106,20; 5 pCt. 75,40; Nap. renten 93,30; Sp. perpct. 43 3/4; 2 pCt. 28 1/2; Correo 35; alles kont. en op tijd.

N E D E R L A N D E N
BASSE, des 22de au 28de Augustus.

Gisteren morgen ten half twaalf uur is Z. M. uit de residentie naar het Loo vertrokken.

H. M. de Koningin van Beieren, heeft woensdag morgen, na Hoogheidsveroordeeling, hare terugreis aangenomen.

H. M. de Koningin van Engeland is op hare terugreis uit Duitseh land den 19den dierz. te Rotterdam aangekomen en heeft het Koninklijk stoomboot

— Uit 's Bosch meldt men, dat de heer van der Boven, mede's schut
terg der stad, tot het iete haf, der iete af, Noord-Boh, schutter
heeft, welke Maandag morgen van hier vertrokken was.

Dinsdag morgen aldaar na eene afwezigheid van twee jaren, te
vergekeerd. Reeds vroegtijdig in den morgen waren de leden der
stedelijke dienstdoende schutterij, waarbij zich de 's Hertogenbo-
sche mobiele artilleristen aangesloten hadden, met het sloop- en aan-
del, door een aantal Bossche dames in 1851 aan de schutterij ver-
weerd, naar het een half uur buiten de stad gelegen Bosje te
hante uitgefaakt, en bad zich daar een dertigtal burgers, afkomstig
der weekmarkt, bij hen vervoege, door de zorg van den heer dirig-
tant der landmilitie, metachiel H. H. de Boer, te deelen van een

N E D E R L A N D E N

ERREDA den 29ten Augustus.

10 die arriveerden de schutters ter voornemde plaats en werden aldaar door het fraai burgermilitij en het luid gejuich hunner wapenbroeders en der verdere ingezetenen verwelkomd. Vervolgens marcheerden de schutters, door eenen dadelbaren schiedwijzer en militairen begeleid, de stad binnen en werden alhier, op het Zonneterrein gekomen en nu te eere getuichaard te zijn, door den heer burgemeester M^r. A. G. Kerhoyan, aan het hoofd eenw commissie van den stedsdyken raad en van den heer plaatsdyken kommandant een aantal hoofd- en verdere officieren vergezeld, op het hartelyk welkom geheten en begroet met een afkants geslacht aan spraak, die, met zigtbare aandoening ingesproken door de terzamen gehoorde schutters en hunne wapenbroeders en de alhier vermaant ingezetenen met de pligtige uitroep met aandacht en liefde tot het hoofd gejuich van *leve de Koning! leve de Schutters! leve de Burgerwagengrang!* etc. etc. werd. Van hie Zonneterrein werd de wagen naar de markt noortgezet, alwaar de heer inty kotel. van den kommandant des lste afd. militie bloed-bruik schutters, de ingesetende meneschappen, die tot heden onder zyn bevelen hadden gestaan, hartelyk toesprak en van hessels een pligtig afscheid nam. De markt - schryft een verdere bevestigende toespraak hield, gespich van *leve de Koning!* en op het geluid van de gong der Hartogenbossche schutters, van het ingelicht dat de Koning en het Vaderland onderpeal hienne diestem onthandten van *wezen geson en orde* moeten noodig hebben en zij welken even als in 1830, de perken van Nederlanden beschutten en verdedigen, die tot dat einde de wapenen aengorden en aan enijde veldt zouden. *Leve de Koning! leve de Schutters! leve de Burgerwagengrang!* etc. etc. werd. Te Dinsdag de 27ste komst van het tradition schutters de stad op den 1den daer, met de meere vroege gejuich hield. Na de pligtige inhaling en na door een commissie der staderegering en vervolgens door den heer burgemeester van van Wyck verwelkomd en begroet te zijn, is des avonds om

Deen bedrag en tweede trouw was het aan beide de revolutionairgetinde, gantsamenisten, Frankrijk en Engeland; gelukt, in het Schier-eiland twee disticten van haar machts te vestigen; en nu ontstonden Bishops de heerlijke vruchten hauser bemoeijingen des Kruus - nu konnen eerst recht goed gien Bishops, Jhou gelukkig dat menschen, deur den geest uit de juij-omwenteling voortgespijst, geworden was. De eerste stap van de aldaar gevestigde voederlingen der nieuwere staatkunde, die zoo veel zedelijke bescheiding in sich moest heugten, is . . . eené nixmanor, een slug, die guldende elgtofers zal maken. Voorwaar, een heerlijk begin

— De jongste Spaansche maatregelen van het Spaansche bestuur
blijven altijd het onderwerp der gesprekken en beschouwingen.

het publiek en in de dagbladen. Algemeen worden dezelve hoog-
lijk afgekeurd; de Times noemt het, *desolte een volkomen roof*
(robbery), en *stroomloos*.

Twee gezamenlijke ministers van dom Miguel, de hertogen van
Cadaval en van Lafons, zijn hier (te Londen) aangekomen.

Men heeft berichten uit Lissabon tot den 9den Augustus. Dom
Pedro had zijne gemalin waren twee dagen te voren uit Oporto
teruggekeerd, alwaar zij met geestdrift ontvangen zijn geweest.
Men zag met belangstelling de staatsende opening der wetgevende
kamer te gemaet; doch twijfelde of het, dat het tegenwoordige be-
staar daarin de meerderheid zou hebben. Volgens sommige be-
rekeningen, waren van de 121 verkozenen van afgevaardigden 87
in den geest van het ministerie uitgevallen. Men had echter reeds
dadelijk het gebrekkige der tegenwoordige wet op de verkozingen
ondervonden. Alle de ministers waren op meer dan één plaats,
en sommige zelfs op vier plaatsen te gelijk, verkozen. Daar even-
wel de wet omtrent dit geval niets voorzien had, zouden de mi-
nisters in de kamer der afgevaardigden ook twee, drie of vier plaat-
sen vertegenwoordigen.

Men vernamte, dat dom Pedro, nog vóór de bijeenkomst der
kamer, een besluit wemens de drukpers en een ander tot afge-
heele afschaffing der majestaten zou ontsaardigen.

De door dom Pedro genomen maatregelen tot intrekking van
het papieren geld, zonder dat er genoegzame kinstende maat in
Portugal voorhanden is, om de daardoor veroorzaakte gaping aan
te vullen, heeft tot den hertog van Lafons, ontvallen.

By een besluit van dom Pedro, dat den 8ten openbaar is ge-
maakt, wordt bepaald, dat het Koninklijke leger voortaan uit
26,418 man, met 5,571 paarden zal bestaan.

De 3 pCt. goud, stonden gisteren 90 1/2; dito gered. 91 1/2;
Nederl. 2 1/2 pCt. 50 1/2; dito 51 1/2; 5 pCt. 138 1/2; dito 139 1/2.

Het is altijd een kenmerk geweest van zwakke geesten, dat zij
alle handelingen, hoe zij ook ontstonden, griffig aanneemen, als
een onverwachten grondslag, waarop het gehele stelsel hunner over-
denkingen en handelingen moet berusten. Het is daarentegen een
ontdekkende eigenschap van sterke geesten, dat zij niet aan alle
voorkomende gebeurtenissen ten dienste staan, om daarnaast hun ge-
deelte te regelen, maar alleen uit beproefde beginselen de kracht en
duurzaamheid, en de verharding ontleenen, welke huone daden kenchet-
ten. Het volgt daaruit een noodzakelijke afcheiding, welke des te
meer uitgesproken moet zijn, naarmate de zedelijkheid en vaste beginselen
in een volkarakter zich onderscheiden; maar ongetwijfeld wordt
door die gemakkelijke beweging meer en meer de wankelbaar-
heid van al het bestaande mogelijk, ja bijna onmisbaar, zeker ge-
maakt, en de ver voorbered van alle instellingen, reeds bij derzelver
geboorte. Van daar dan ook die gedurige onvrede met
al het tegenwoordige, dat rusteloos haken naar verandering, dat
gedurig omwroeten in eigen ingewand. Lange dien weg valt het
zoo gemakkelijk, om feilen en gebreken te ontdekken, welke dan
gevoel van alle onmisbare zaken eigen is; maar men moet niet
te veel op het overtuigende gedenken, dat men de hand niet
naar voren kan, en men moet niet te veel in het verleden, en meer
geacht moet worden, om de toekomst te overzien. Al wat dan nieuw,
maar dat ook onbepaald is, wordt dan wen-
schelijker geacht voor zich, dan al wat men vroeger bezitten mocht;
dan wordt de tucht naar het vrede en nieuwe spel veranderd in
begeerte, om straks in een driftig nageset te verwandelen. — Al
wat dan een dergelijke afcheiding, worden lastige hinderpa-
len, welke niet met bedaardheid en overleg zachtjes moeten wor-
den opgelost, maar met kracht, zelfs met geweld des noodig.
Hoeveel is dat alreeds gebeurd, opdat de baan niet alre-
maal betrummerd worde. Al wie de hand leenen mocht om dergelijke
handelingen te weten; al wie zelfs ze mocht laken; welke redenen,
hoe achtbaar ook, hen mochten bewegen, om die slooping voor te
komen, zijn dan niet alleen halrompen en verachtelijke wezens,
maar of gevaarlijk bij wille, of soms meelijdenwaardig voor de
nieuwheidzoekers. „MEDIUM NON DATUR” is het rigtspoor; en zij,
die zich door elke gebeurtenis laten leiden in hunne wijze van zien
en handelen, vergeten dat zij zoo vaak afbreken om niets op te
bouwen; of om het half volbouwde wederom af te breken, zonder
te weten wat daarvoor in plaats te stellen.

Als wij wat overdenken, hoe de meeste leeringen van het zooge-
naamde liberalisme op verkeerde grondslagen berusten, waarvan
de onmisbare eigenschap is, dat zij niet met de natuur der dingen
strijdige de voorstelling zijn; als wij met aandacht gadeslaan, hoe
een vestigingsonderzoekende loze de middelen heeft leeren kan-
nen, waardoor het voorgestelde doel moest worden bereikt; dan den-
ken wij onwillekeurig aan den onzinnigen Brachman, wien alle
middelen goed waren om onsterfelijk te worden bij de menschen.
Het verbranden des tempels, dat wonder der oudheid, werd niets
geacht, indien hij slechts daardoor zijn oogmerk bereikte. Laten
wij het nu een getst ontersoek elken goedtrouwen afzagen; zijn
alle middelen van verrijking, van slooping, van onderminning
van de goede trouw, van de zedelijkheid, van de orde, van alle
maatschappelijke overeenkomsten, niet overal de werktuigen geweest,
waarmede men den triomf van het liberalisme heeft willen verrij-
gen? Deze verkeerde voorstelling der dingen, een steunpunt
wet, en sprak de bekleding der waarheid, liet bedrog en ont-
perrde haatgeest zijn zoete hulpmiddelen geweest, om de
middelen te verrijken. Wat dan degenen, die wij als sterke
geesten naar voren hebben gezonden, als de bekouders van het bestaande,
als bedraders en halfhartigen, welke de hand niet naar voren
zij worden veroordeeld, want zij hebben de hand niet naar voren

lichting en verwarming, en niet den toorts willen aangaan om alles
te verrijken en te sloopen!

Moeten wij ons dan wel verwonderen, dat zij gemaakt worden,
die de hand vormen tegen den alles verwoedenden stroom; of is
het niet gemakkelijker alle voorkomende gelegenheid ten dienste te
staan, is het niet beter, om tot eigen voordeel, hoe kort van duur
soms ook, de gegevene beweging te volgen, waar het soms zoo
gevaarlijk, althans zeker niet zoo voordelig is, om zich te keeren
tegen alle natuurlijke orde van zaken? Het meerderdeel eens volks,
wanneer zij de dingen niet in het hart en karakter geworfeld zijn,
zal dan gebeid zijn, tot wuftheid en loszinnige zucht naar veran-
dering; maar het past sterkeren geesten die wuftheid en loszinnig-
heid past, en past te stellen. — Wij zijn te vrede met onze instel-
lingen; wij zijn te vrede met onze Regering; wij zijn te vrede
over de zorg en waakzaamheid, waarmede het wespelijk belang, de
wolvant, de onafhankelijkheid en de eer der Natie worden behar-
teld, al is het dat wij gaarne erkennen, dat vele takken van be-
staar nog te wenschen over laten. Wij weten dat de beoe-
lingen goed en edel zijn; wij weten dat de liefde tot de Natie een
herenschijn is, maar setelt in het hart onzer Regenten; en wanneer
wij het op ons nemen, om onze beoordeeling over het van of onder
onderwerp van bestuur mede te deelen; dan vragen wij ons om
zelfs af, of het te beoordeelen oader het bereik onzer oordeel-
ling vallen kan. Hetzij dan dat, om wigtige redenen, den staat van
verdienstelijke mannen moet zijn op zijde gesteld, die handelingen
kan door ons niet beoordeeld worden; hetzij dat sommige maat-
regelen worden genomen, welke wij niet in derzelver nuttigheid
kunnen begrijpen, dan berusten wij daarop; omdat wij niet aan het
roer zitten, en door onze bedingen niet worden willen doen ge-
looven, dat wij verlangden daar geplaatst te zijn; want die ge-
heime drijfveer van eenzijdige handelingen, hoe berispt die ook
zij, valt ligtelijk te ontdekken; maar wij achten het van onzen
plicht, en van onze roeping, om, in het belang des lands, bestaande
gebreken aan te duiden, en de aandacht der Regering daarop we-
derom te vestigen; want ontsloopt zullen zij niet altijd zijn, al
is de gelegenheid tot herstel niet altijd daar. — In dien geest
spraken wij over het wenscheijke van verbeteringen in het militaire
stelsel, zoo zullen wij in het vervolg over het wenscheijke
en mogelijke van nuttige verbeteringen, het een en ander in het
midden brengen; al is het dan ook, dat wij vrienden zijn van alle
voorstanders van het zogenoemde liberalisme, van stelselmatige
dweepers, die ten kette van wet en wet, niet hunne leerlieden
ontvouwen, maar opdringen ter beoefening. Wij herhalen het; het
is niet dat het den voorstanders van nieuwigheden ontbreekt aan
sterlijke bewoordingen, aan grootsche uitdrukkingen, in het geheel
aan een fraaie en redevelijke voorstelling, maar dat zij niet
het wenscheijke gende, het degelijke, het bestende, het ware, het
deijk, en steffelijk het aanschouwende, het welk de werkelijk-
heid is, het ingetijde maatschappij-kapitaal, dat in den schijn-
tuch niet bezorgen. Nederlanders, bewaart uwe inzettingen, en
hetzij ze niet meer zwaren, ze niet. Daar is geen groter idel-
sprak noch een roek, dan dat het heiligt op eenen afge-
heele en eigenaardige manier wordt behandeld.

Hedel in Boemelerwaard. In den avond van 13 dezer ontstond
barste op het allerovervacht in deze gemeente, een zeer hevig en al-
reeds noodlottige brand uit, waardoor in weinige uren, eenentwintig
afzonderlijke schuren en een hooiberg, met het grootste gedeelte der
daarin bevindende goederen, mitgaders al het koren, hooi, stro, en anders,
welke producten reeds allen waren ingezameld, van de aarde afgevoerd
heel verbrand. De krachtadige toegebrachte hulp en ondersteuning der
brandspuiten van Driel en Espelen, en door ingezetenen der gemeenten Dor-
pen, heeft te weeg gebracht, dat de brand zich niet verder heeft verspreid,
dat de gehele gemeente geen gevaar der vlammen is overkomen, ook de inge-
brachte hulp van Zalt Bommel heeft behoorlijk medegewerkt tot het be-
reiden der steeds brandende voorwerpen. In het bijzonder eerkent Hedel de
de ijspanning en onvermoeide doelmatige werkzaamheid der brandspuiten
verdere geëmployeerd der Drielsche brandspuit, door zonder deelen de ge-
onberekenbaar zouden zijn geweest.

De heer kommandant van het fort Crevecoeur, met deszelfs officieren en
manschappen, mitgaders een detachement van het fort Sint-Andries, welke
allen waren toegerust, hebben ook in deze veel toegebragt, om hulp te ver-
leenen en orde te handhaven.

Zijne Excellentie de heer staatsraad gouverneur der provincie Gelderland,
welke in den voormiddag van dezen noodlottigen dag de gemeente had bezocht,
heeft zich dadelijk den volgende morgen, bij het versamen van den raad, we-
derom binnen de gemeente begeven, ten einde de noodige maatregelen te be-
ramen tot versorging van die ongelukkige slagtofers, welke van alles zijn
berooft geworden.

De ingezetenen van Hedel, welke bij iedere gelegenheid in de eerste wa-
ren, tot het doen van nuttige bijdragen aan ongelukkige landgenooten, zien zich
thans in de treurige noodzakelijkheid gebragt, om op hunne beurt de welde-
digheden van Neerlandisch ingezetenen in te roepen ten einde de veroorzaakte
schade eenigzins moge worde gelyend.

De ondergeteekenden zoo veel in hun vermogen is wijdende medewerken ter
verlichting van het lot der door dezen ramp ongelukkig geworden ingezetenen
van Hedel, en steunende op de bekende liefderijke gezindheid der Neerland-
sch ingezetenen, welke zich te zamen en ieder afzonderlijk belasten, het het in ontvang
aan giften, welke men daartoe mocht gelieven af te zenden, ter wille der
diergeteekenden na afloop hunner taak, van die giften en dergelijke aanwijzing
door middel van eenige algemeen gelezen wordende nieuwbladen, verzoek-
ten zullen te doen.

Hedel den 16den Augustus 1834.

Hoffmann van Hove, Districts-Commissaris. Zalt-Bommel.

Hedelingen, Burgemeester en ingezetenen van
A.O. van der Sluis, Burgemeester
de Ruyter, Predikant.
van Hove, R. K. Pastoor.

DONDERDAG, den 28sten Augustus.

T. B. ROESE & CO.

MP., Boekdruckers en Boekverkoopers.